

Szerkesztőség:  
Károlyi-utca 1. sz. I. em.  
(Király-utca sarkán).

Kiadóhivatal:  
Wolf Miksa könyv-és papír-  
kereskedésben Király-utca,  
Hattyú-ápitól.

Műlytérben egy sor 20 kr.

# PÉCSI ÚJSÁG

(„PÉCS”)  
POLITIKAI NAPILAP

**Előfizetési árak:**  
Pécs, hátköz horvát:  
Égész évre ..... 10 ft.  
Egy hónap ..... 1 ft.

Vidékre (Magyarországon):  
Égész évre ..... 12 ft.  
Egy hónap ..... 1.30.

Egyes számok ára Pécs 4 kr.,  
vidéken 5 kr.

Megjelenik vasárnap kivételével minden este 5 órakor.	Főszerkesztő: <b>PERCEL BÉNI.</b> Földes vezérlelt.	Társaságvezető: <b>ISERTER MIHÁLY.</b>	Egyes számok kaphatók minden lapfelirútlóval.
Hirdetések felvételének a kiadóhivatalban.	Felelős szerkesztő: <b>LENKEI LAJOS.</b>	Felelős szerkesztő: <b>HAKSCH LAJOS.</b>	Előfizetéseket elfogad a lapkiadóhivatal és TAUSZ VILMOS dohánytőzsdéje.

## Fuzió hírek.

— Saját tudósítók jelentése. —

**Budapest jan. 23.**  
Mindinkább szélesebb körben kezdik terjeszteni a hírt, hogy a nemzeti párt fuzióra készül a szabadelvű párttal. Állítólag Wekerle Sándor főlejtő voltna három miniszteri tárcát Apponyiéknek. Nevezetesen a rekonstruált kabineten Apponyi Albert gróf kinevezeték, vallás- és közoktatásügyi miniszternek, Beöthy Ákos belügyminiszternek és Hödösy Imre igazságügyi miniszternek, miután Csáky, Szilágyi, Hieronymi kilépnék. Így aztán megcsinálnák az egyházpolitikai javaslatokat, a melyeket állítólag Apponyi Albert gróf nélkül keresztülvinni nem tudnak.(?) A másik verzió szerint — valószínűleg az osztrák kormány példájára gondolnak — magyar koalíciós minisztertanulot létesítenek. Az eddigi pártok megtartanák mostani kereteiket, fuzióra nem lépének ugyan, hanem az összes pártok koalícióra egyesülének az egyházpolitikai javaslatok keresztülvitelére. Ugyanis a miniszterügy egy alkotmányt össze, hogy minden párt bizonyos arányszám szerint quasi bizalmi férfiaként minisztereket és államtitkárokat adna az új miniszterumba, melyet tehát saját bizalmi férfiakra való tekintettel támogatnának. Állítólag Wekerle hajlandóan nyilatkozott a koalíció érdekében az ellenzéki pártok által követelt úgynevezett „nemzeti vívmányokról” az megvalósítani. Nevezetesen magyar udvartársat, magyar nyelvi jogokat a hadseregben, magyar nyelvű katonai akadémiát stb. Regisztráljuk ezeket a híreket, a mint itt a fővárosban terjesztik; hogy pedig ezeknek a híreknek, a melyek már egyes részletekben a fővárosi egyes lapokban is bekeletrültek, vajmi csekély alapjuk volna, abban okunk van kétkedni. Nem egyéb az egész fuzióról terjesztett hír, mint ellenzéki manőver. A híresztelésnek az a célja, hogy elhárítsák a közönséggel,

sziszemint: T. A kormány nem képes keresztülvinni javaslatát. Ezt tehát csak Apponyi gróf segítségével teheti. 2. Elnöfölgve Apponyi Albert gróf az a nagyhatalmasság,(?) ki nélkül a szabadelvűség elbukik. Könnyű átítani a szótán. Könnyű belátni, hogy itt ismét az ellenzék részéről kifogyhatatlanul úzótt taktikai fogásokkal állunk szemben. Hisz tudjuk, hogy az ellenzék ebből az illúzióktésből él folyton, miként a szélhámos iparvállalatok, a melyek tőke hiányában hitelrelesznek dolgoznak. Ennek a mostani taktikai fogásnak szintén meg van az eredete is. Nem ezekt akartak célhoz jutni csak rövid 48 órával eelőb. Egy felfeszített koporsó dögletes levegővelé akarták előbb megfojtani a kormányt. Akkor napirendre akarták hozni Bokross Albert ügyét, miként erre nézve Apponyi Albert gróf újvi beszédével célozt is. Jelszó lett volna a „korrupció”, mely miatt a kormányt meg kell buktatni, még ha a legbecsületesebb, a leg-hazasabb szándékkal lettek legyenek is az egyházpolitikai javaslatokkal. Most azonban, hogy a tisztelt nemzeti pártnak is támadt egy saját külön Bokross-a, Linder György személyében, ki meg Bokross-abb, mint a szabadelvű párt egykori Bokrossa, hát az ellenzéki csapatok támadását a korrupció ellen hamarosan lefújtatták és új irányt tűztek ki a támadásra: A fuzió híresztelését. Talán azt hiszi Apponyi Albert gróf, hogy miután egy leplezett Linder Gyurkává van, most már meg van pártjában a kvalifikáció a szabadelvű párttal való fuzióra, mert csakugyan eddigelé más körül-mény nem jött közbe, mely Apponyi gróf politikai magatartását a fuzióra indította volna. mint éppen Linder este. Hisz néhány nappal eelőtt a korrupció trüvis volt a jelszó, most azután egyszerre ezzel a korrumpált(?) párttal akar keveredni, vagy legalább is koalícióra lépni. A dolog tehát úgy áll, hogy az eelőbb kitűzött jelszót maga a nemzeti párt vissza-

szította, most egy másikról kellett tehát gondoskodni. Erektes, hogy ez a fuzióznis hírt Apponyi gróf barátai terjesztik, a szabadelvű pártban azonban nem hisznek benne, mert a szabadelvű pártban napról-napra erősebb lesz az öntudat, hogy dicsőséggel meg fogják vinni a harcot.

## Liberalizmus és a magyar tanári kar.

A magyar tanitók és tanárok — a nemzet ez igazi napszámái — sohasem voltak ez edes hazának elkenyézett gyermekei. Nem elég, hogy anyagi javadalmaszúk legelőbb esetben alig multa felül egy jóvaló napszám napi keresetét, hanem még az erkölcsi elismerés is messze maradt azon áldásos munka mögött, melylyel e derék munkások törve-szenvedve, hallgatva ragoktatják a magyar művelődésnek alapkövét. Az oktatásügy meg nem is három évtizede, hogy a magyar államot foglalkoztáta. Azelőtt az iskolák mind felekezetiok voltak, sok jóakarattal, még több frázissal, nem sok eredményvel és a tanitói kar kevésre becsülésével tartatva. A magyar liberalizmusnak jutott a feladat, hogy a közművelődést saját élettelé elemé gyantátszó föl, működése körébe vontá és a felekezetiok előtt inkább példaadó, mint verenyitárs gyanánt lépve föl, a közoktatásügyet minden irányban emelte s ezzel a tanitók és tanárok állapotát is tetemesen javította. Az állami intézetek váltak most a szegény magyar tanítószágnak elődorájává, hogy a felekezeti iskolából eljutni mindenki vágyva-lyagott. De az elődor még a mesében sem közelíthet meg egykönnyen, hát még a prózai életben, hol ott állt az állam tisztviselői szabályzat, mely a felekezeti tanároktól belépőtí fejében 13—20—25 szolgálati évnél el-vesztését követelte.

## A „Pécsi Újság” eredeti tárcája.

### A jott.

— Irta Landsberg. — Fordította Körösi Henrik. —  
(Ma Jánoscska Aegla udva tanácsosnőnk.)  
A gazdagon díszített asztalon hideg ételk maradványai, szépen szedelt sütemények, egy megkezdett habostorta, félig telt theaszeccék, karsu karafinabban rum, cognac, liqueurök és végül cigaretták láthatók.  
Az udvari tanácsosnő nék vendégei ma, az első hétfőn nem jelennek meg oly nagy számban, mint máskor.  
A hölgyeket im itt mutatom be olvasóimnak: Mindelefőtt meg az udvari tanácsosnő. Özvegy asszony: férje néhai Jánoscska Mátyas udva tanácsos a keresk. minisztertanárnak; körülbelül 60 éves, de azért mindenesetre csak alig ötven évesnek szerezte magát tartani; magas vékony termetű, sztrútkó haját a la grec viseli, fők arcának egy kis prosvotal köcsönöz frisséget.  
Nos térjünk a vendégekre: Durini-Pfeifer Elida, énektanárnő; kora — határozatlan; évtáztól el férjéről; a hatvanas években a greiz-schleri nagyhercegség udvari színházában prima-donna volt, ma már tremolázó sopránknak csak romjai vannak meg; különben hegyes orra, körtekalakú álla, darazstermete és hirtelenzőke álla van.  
Falkenan Adalgisa kisasszony, okvetlenül 30 éves iróni Rauhenstein Gyrt katona alnöv alv; egykori ördögi szépség körülkötött arcaán, piszeorcsókája — sajnos — örökösen náthás, s nagy, kék szemek pedig világálmálmal tűzöknek vissza.  
Blümlinghalm asszonyt igen elegáns, szürke selemnyura, nagy botonok, gyémánt hajék, brillant-csokorokból mellűt, esőrgő karpercek és egy sereg gyűrű díszítik.  
Reisinger Jozsef urnő, szobrász neje, kicsiny, sovány figurácska, hollófejtete hajfűrtök, kissé gyü-

lödő természetű, kora szintén határozatlan, sohasem volt hü.  
Böringerné asszony, gyáros neje, gazdag, de idősebbnél idősebb. Különös ismertetőjél: állandóan galambzserű, magas kesztyűt visel, mely főkép a színházban és a bálteremben a sötétörvös, husos kar pompásan mutat. Végül:  
Knicker Rösika urnő, ügyvéd neje és Pflegheim Amália urnő, „hírváros” gyermekorvos neje, barátnok, a vidékről a fővárosba mentek férjhez; tetszőleg, bőbeszédűek és remítő olvasottságok árulnak el.  
Az ebédelőben, a melyben a társaság együtt van és az ebéd szelőkönben a gázcsillagok pazar fény araszának; inkább díszképen, mint világiassza szolgálaton egy-ik sarokban lévő déli növényekkel körül-övezett bronz állomás, melynek intenzív fényét egy rózsapír arány kellemesen enyhíti.  
Durini-Pfeifer asszony (a habos tortát ügyesen magához kaparinatva): Pompás ez a torta, tanácsosnő asszony. Delikat! Mult saion óta — a mikor gyáronk volt szerencsém öfenségnél Krakowska főhercegnőnek és én bűnos tanítványomnak bizalmas soirein részvettem — ennyi izletesebbet nem ettem.  
Jarosinska tanácsosnő (a szobalányra egy jelentőségteljes pilantást vet, melyet az rőtön föllog és a tortát azonnal tovább viszi, kínálgatva a többi hölgyeket): Örvendek tanárné asszony, ön szakértő, de mindig nagyon is elnőz.  
Knicker Dr-é asszony: Nagyszerű asszony ez a főhercegnő, ismerem pár vne et rememlé; férjem képviselő öi egy örökség pörben.  
Pfeifer urnő asszony: Oh, ö főségs asszony! És micsoda anya! Férjemet gyakran hívják a kis hercegné és hercegnőhöz.  
Durini-Pfeifer asszony (nagyon vontatva): Pardon, önök tévednek asszonyaim. Öfenséga Krakowska főhercegnő csak nyolc hó óta van férjvel, e szerint belátjuk j. Különb tudomtal sohsém volt örökségi pöre. Nekem tudnom kellene, mert...  
Reisingerné asszony: Ejnye, édes isteném! Hát

egy másik Krakowska lesz az. Mióta Lengyelországban nincs király, azóta csak úgy hemzseg Európa a sok leány hercegnőktől.  
Durini-Pfeifer asszony (alapos megérett tekintet vet a kis szobrászra, miután felharszta a breudeche támaszkodó szobalány pilantái nyársúgét és siet a habostorta maradványait a maga részére megemelti.)  
Jarosinska tanácsosnő (kéregly emeli föl kezzeit): De kérem, kerem hölgyeim... Hagyjuk most Krakowska hercegnőt, bizonyára bájos asszonyka, kite senki sem mondhat semmit; különben nem ismerek én. Csévegünk inkább magunoról. Hol töltötte ön a nyarat Blumenthalné asszony?  
Blumenthalné asszony: Édes istenem! Hiszen tudják Önök, hogy mennyire rajongok a magnyért. Néhány hetet töltöttem Franzensbadban, de igazán a kis ányom kedvért, szegény Jolanthán verszégny. Iszonyt ischibe mentünk, de csak a férjem kedvért. Hiszen önök tudják, hogy szegény férjem mennyire el van foglaltva, még nyáron is csak a vasárnapot szentelheti családjának. Szegény minden szombat este atzótt el a fővárosból, a vasárnapot velünk töltötte és éjel ismét visszautazott a fővárosba.  
Reisingerné asszony: Az Ön férje bizonyára pompásan összedzsedhette magát.  
Blumenthalné asszony: Meglehetősen, de inkább későbbben, a midőn kedvért nyelc hétére Ostendébe mentem. Szegény férjem úgy szereti a tengeri levegőt.  
Reisingerné asszony: Ugy! Hát azért laknak Önök a Tenger-utcabán?  
Blumenthalné asszony: Pardon, május óta a „Gonzaga”-utcabán lakunk és reménylém...  
Jarosinska tanácsosnő: Igaz az, Blumenthalné asszony, hogy a franczsbadi fűrdő-bizottság Reimers udvari színeszt Franzensbad diszpozícióra választotta meg?  
Blumenthalné asszony: Nem szolgálhatok vele, én már juttatottam elutaztam onnét és így valószínű, hogy e választás a saion vége felé jéttelhet meg.

A felekezeti tanárok pedig tovább szilárdultak. Az iskolafentartók első sorban saját maguk fenntartására gondoltak s mivel a kedves "En" nagyon követhető, nem sok jutott a jóbbi a szegény tanároknak.

Sőt midőn állam és felekezetek, „az Isten tudja miért” egymással hadilábra keltek, a két malomko közé jutott tanárok csak a nyomást érezték minden oldalról és állapotuknak nyomorúságos voltak.

A felekezeti elfogultság kiadta a jelszót, hogy állami segélyt igénybe venni nem szabad. Inkább pusztuljon az iskola, nyomorogjon a tanító, csak az elv és az iskolafentartók erszénye maradjon épen.

Miután pedig ez az erszény a tanár minden esekelésére se akart megnyílni, és az elvéhendet munkás nyugalmazására sem, a tanárnak nem maradt egyéb választása, mint koldusbotot venni vagy a katedrán halni meg.

Ez embertelen állapotban kíván segíteni az a törvényjavaslat, melyet a magyar liberalismusknak egyéj oszlopoka, az oly sokat ragalmazott Cs a k y miniszter a múlt héten nyújtott be a magyar képviselőház elé.

*Allami és felekezeti tanár közt ezental semmi különbség.* Szabadon mehetnek az egyik táborból a másikba és míg illetményük egyenlősítették, a nyugdíj jövedelménye most már a felekezeti számaára is asztalt terít a munkából való kivénkedtség napjaira.

Ha Cs a k y miniszternek semmi egyéb érdeme nem volna, ezen tette, melyely rég-múlt idők bűnét és mulasztásait orvosolja oly igazságos, annyira emberszeretetre és fenkönt gondolkodásra mutató, hogy egyedül egy maga is örök emléket emelt volna nevének.

Ezen fogások áldani a kezét, mely annyira derék ember homlokáról letérő a gond redőt és meg fogják maguknak jegyezni, hogy e nagy jót nem a kenetes szavú kegyes férfiaknak, hanem a sokat ragalmazott és pokokra degnált liberalis miniszternek köszönhetik.

## Ügyvédi immunitás.

Említettük lapunk tegnapi számban, hogy Pritz József ügyvédi bünyűben Jilly Alajos ügyvédnek, mint a vádlott jogképviseelőjének tanuvalomásra való felhívása és kényszerítése jogász-körökben általános megitűködést keltett. Minthogy a bünyű e mozzanata ö n álló és a vizsgálat sorsától teljesen függetlenül vitatható kérdés s minthogy a vizsgáloból eljárás és az ügyésznek a kihallgatás elrendelésre vonatkozó indítványa, mint mondják, az érdekelte ügyvéd

előterjesztése folytán saját illetékes hatóság, az ügyvédi kamara elé került s minthogy végre az ügy leggyé drét és érdekes arra nézve, hogy a tényállással már előre tájékozottak olvaosnák, közvetlen forrásból merített adatokkal megismertjük a főlvetelt kérésből, kihagyván természetesen mindazt, mi nem szorosan és a legnagyobb tárgyilagossággal szemmel tartásával, a dologhoz tartozik. A tényállás ez:

A jelenleg Pritz József ellen folytatott levő bünyűben, Pritz, mihelyt a fejletlenről értesült, Jilly Alajos ügyvédhez fordult tanácsért, feltárván neki mindent, mint oly embernek, kit a titoktartásra ügyvédi esküje kötelez; egyuttal nevezett ügyvédet védőfélt felkérte s meghatalmazványán láta el.

Később Pritz kihallgatványán, kezdetben oly tényállást adott elő, mely semmiféle bünyűt nem involvál, ezért őt az eljáró vizsgálóbíró letartoztatta és vizsgálati fogságba helyezte.

Pár nap múlva a fogságban ismét kihallgatottat az esküj oly mértékben vádatelt teti, minth a csallait valahó ő követné volna el, sőt büntést is emlit, a megelőb árvásként nyilatván, Hegedűs Károly személyében s a kihallgatási jegyzőkönyv szerint neki, hogy az esetre, ha a nyilatvántról részességét tagadná, hallgatassék meg ügyvédje Jilly Alajos, ki is a kellő felhatalmazást meg fogja adni.

A vizsgálóbíró a nevezett ügyvédet hivatalosok utján vasárnap, e hó 31-én reggel a z o n n a l i megítélésére felhívta, hogy a vizsgálóbíró, Jilly Alajos kihallgatványát a Pritz-féle ügyben, tehát úgy mondjék el mindent, mit az ügyben tud, hogy arra a íszék előtt meg is kellend esküdni.

Erre Jilly ügyvéd hivatkozva az ügyvédi rendtartás 40. §-ára, becsalatozta meghatalmazványát, ügyvédi immunitásánál fogva kijelenté, hogy jelen ügyben tanusodni nem fog; s midőn a vizsgálóbíró erre utjál felhívta s felmutatta a jegyzőkönyvet, előadta, hogy maga az ügyféle Pritz József kért őt erre s hogy vallomása ügyfélének minden esetre hasznára válland. Jilly kijelenté, hogy azt, valjon az ő vallomása, félnek hasznára avagy kárára fogna-e válni, egyedül ő van hivatalos és jogositva megbírálni és senki más, így ő opportunusnak tartja a hallgatást, Pritzenk pedig ebbe kérelmet, amíg az vizsgálati fogságban van, tehát idegen hatalom befolyása alatt áll — egyáltalán nem respektálna.

Ez a követség napon hétfőn déltlen Jilly utjából kap idézést d. u. 2 órára a vizsgálóbíró elé; s miután ez nem felolvastta a kir. főségi helyettes által aláírt ügyési indítványt, mely szerint az esetben, ha Jilly ügyvéd a tanuvalomást ismét megtagadja, ugy őt, mint terheltet indítványozza kihallgatni a btk. 483. §-a alapján, majd azt mondja: „Ügyvéd, ki bünyűt ügyben ajándék vagy ígért által megvesztetve, vádlóca ártalmatlan köleséggel ellen jár el . . . . . bűntetéséről.” Jilly ügyvéd kijelenté, hogy követségét nem a vádhatóságától tanulta, az indítvány pedig nem respektálja a törvényt; mert azt a vallomást, hogy ő igen bünyűt ügyben ajándékolta kapott, vagy neki bárki által ígért teetet, meg eddig senki sem tette, emél fogva a kir. ügyésznek nem áll jogköre, hanem a multihaltnal vizsgálások criteriumok nélkül tesz, midőn a vizsgálóbíró indítványt. Tiltakozott egyuttal az ellene már másodszor ismét egy óráig tartott a s y írvre terjedő jegyzőkönyvben eléggé átható „valóságos

inquisitori értevel folytatott vizsgálat által előkötvet faggatások és törvényellenes zaklatások ellen” s kérte két ízben vagyunk megítélés megállapíttatni.

E rövid tényállással szembeállítva a bünyű eljárás 75. §-a, mely szóról-szóra így hangzik: „Nem követhetőek a vallomásra a papok arra nézve, a mi nekik a gyónás alkalmával mondottak; valamint az ügyvédre arra nézve, a mit a vizsgálat tárgyát képező dologra vonatkozólag ügyvédi minőségükben tudtak meg.”

Ennyi, mi t kérdésbe ezuttal előadhatunk; de ez is elég annak igazolására, hogy az ügyvédi immunitás tényét érintve van s éppen ezért érdekel nekünk az ügyvédi kamara nyilatkozata elé, bár félre-értesek kibérítése miatt meg kell jegyeznünk, hogy a kérdés megvitálatl szerenők a bünyű vizsgálat befejezése utánra hagyni, nehogy bárki is az acztóból a vizsgálat szigora ellen befolyást magyarázhatson ki.

## Egy tönkrement szövötkezet.

(Feltalvezője: Linder György.)

A kisbirtokos országos földheltitűzettel szövötkes Maiss és vidéke megadásigási előg-élet, mint szövötkezet — ezt a hosszú, nagyhangzútsú címet viselte az az infézet, mely hosszú fáradozás, sok valóságos kímélés, sok válsalástól mentes mar a 1883-ban nyert életet és barmulatot kellet módon majdnem tíz esztendőn át fenállni képes volt.

Emez ittízet csaknem egyedül Linder György — akkor maissi körjegyző hozta létre; fáradozásait siker koronázta, mert alg két-három évig tartó fenállás idejében már a legszébb reményekkel voltak elteleve a szövötkezet áldást-ostzó jövője iránt. Az itézet lelke, nagyban természetesen, annak megismerője Linder volt s a vállalkozásból mar a 1883-ban nyert életet és barmulatot kellet módon majdnem tíz esztendőn át fenállni képes volt.

Mikor már annyira föpereredett a szövötkezet, hogy merészebb vállalkotkba is belesobázkotkhatni elég erősek voltak: Linder rögtön gondoskodott, hogy tetlenül ne maradjanak.

A saját nevéen, teljesen a maga iniciatívájából — 1884-ban megkezdte egy újratöltöt üzletet. Nagy örszöketet képviseelő gazdasági gépek értek s mindnek akadt gazdija, esekély részterjesztés mellett. Az év végfélt az üzlet a gépkezelés meg a közel 30000 forint kéviselet per sundám-bundám ment át a szövötkezet tulajdonába. Hát mind is nyerevény örszöket bőven; de hisz futotta a gépek eladásából erdekl sok proviziókiból, mikor már csak én elhasznált az át a jukalotk is, melyet a csak később befolyó örszöketek utján kapnak volna, ha ugyan megkapták valk. Az 1885. év végén már tiszán lehetett az állapotokkal az üzlet bentfenése, esekéi: Linder György az üzletvető, mert határozott veszteséget kelle konstulniok. De mit nekik 5—6000 frt. Minek az elfecsérelt örszöketek, a tényleg soha vissza nem kerülő kiadások kitüntetni — főleg, mikor az által a merleg erősen a zérus alá szállna.

Elmondjuk szében abban a mérlegben, hogy van annyi is ennyit a szövötkezet, meg annyi a gépek az üzlet is így jövedelmezett: hát fízethetünk örszöket.

kérem! Természetesen, a győnye a tehetség, de nagy a kedv.” (A tanárú mellé ill, aki rágyújt egy cigarettára és megragadja a cognacos üveget.)

*Bieringerné asszony* (a salomból, melynek kárpítját nagyon szentnyálnak): Figyelmezetem tanacosás asszony; akkor hogy a talont redesen felülről szoktak énni, csak szerensével jászák, akár vesztéséget, én nem hagyhatok magamnak kommandirizni; ha már egyszer a jászakból úgy jászhangzik.

*Durini-Pfeiferné asszony* (az öltök pohárkál fölti elve, halkán Falkenus kisasszonyhoz, a ki ő a „ridicule”-jébl egy gyanus keiratot húz elő): Ismeri ön közelebből a tanacosnét?

*Falkenus kisasszony*: Tulajdonképen nem. (Késszen simogatja a keiratot) Szabad kérem . . .

*Durini-Pfeiferné asszony*: Ön és csaknem az egész társaság ott bent egy modern regény pompas tipusai lehetnének. A tanacosnő a szegény bolognultak — ösmertem, nagyon jó ember volt, sokféle engedékenyebb volt, semhogy eléggé előre látszólt volna az ügyben, jótkönyvséget egykorul más emberek pénzével, különböző jótkönyvséget egyetneknek válsztmányi tagja, a szegény tanulókat segélyző-egylet élönke . . . Igen-igen, a sziv gyakraan ifjú marad. Így mondják; de én nem szeretek az emberek rosszát mondani ce n'est que la vérité qui blesse. (A hallgatóság szobálányhoz): Menjen ki, kedves mam! Magára már itt nincs többé szűkségünk. Kiszöglőnk a szegény tanácsosnő. (Reisingerné asszony? Kötelyes, közönséges persona. Mindenkit kígyuljon, pedig maga is olyan viszonyok között él, hogy . . . mond dieu! Gyakraan fordul megánkt?)

*Falkenus kisasszony*: Ön nem! (A keiratot simogatva): Szabad kérem . . .

*Durini-Pfeiferné asszony*: Es ez a Blumenthalé! Sajnos már többször voltam nála látogatóba. Dúsgadag konyha! Minden „jour” után nagy csomóra. Kérem, nekünk művészeknek mindenkiel jó lábon kell

állnunk. Szűkségünk van az emberekre, különösen nekem, mert évenként hangversenyt rendezek és azokivül több hangversenyen részt veszek. Hallotta már ön tölem a „Mindenható” énekeit! Nemrag azt mondta nekem Van Dyk kollegám, midőn Hackschelpitz-Domenfels fölölköt, kinek soireum sohamen hiányoztam, — általános kívánatra a „Mindenható” énekeket: „Gratulálók — így szólt Van Dyk — a „Mindenható” náladnak senki sem énekelhet szében. Tudja kisasszony, hogy mi művészek tegeztük egy-mást. (Változásképen egy pohárka köményt töltöt magának.)

*Falkenus kisasszony* (a keiratot simogatva, fájdalmas hangon): Szabad . . .

*Durini-Pfeiferné asszony*: Apropo! Ön gyakraan megfordult a szerkesztőségekben! Ezek az urak tulajdonképen azt sem tudják már, hogy mi érdekel a publikumot. Valahányszor beütököz hozzájuk egy kis tudósítást, hogy megírják-e, azonnal hozzák. Legutóbbi Krakowske hercegné szövegében.

*Bieringerné asszony*: Bár bocsánatot kérek tanacosnő asszony, ön „volat”-ot mondott.

*Jarosinska tanacosnő*: Ön téved.

*Knieker drné asszony*: De igen, ez a játék nyelcsorán számit.

*Pfleigheim drné asszony*: Így persze könyvny. „Volat”-ot mondani és aztán azt mondani, hogy nem mondjam . . .

*Bieringerné asszony*: Ha nem játszanak korrektilt, az egy csöppet sem szeretem. (Leleszi a kártyákat és fölmeledik.) Mássút . . .

*Blumenthalé asszony*: Hagyjuk abba hölgyeim. Szegény férjem már bizonyosan vár relem. (A hölgyek visszatérnek az ebédőbe. Durini-Pfeiferné asszony gyorsan kitérni a hetedik pohár cognacot; Falkenus kisasszony nagy sóhajt eszrevette kézzel visszeresztte a „ridicule”-be; a művészek mind, erdekelten érteim el, az egyik egy újást fordít, de kimenetelkor lassan visszavészta zsebe-bé. Csökök és kézszorítók között vesznek buscot egymástól.) Legközelebbi jour Blumenthalé asszonytól.

*Bieringerné asszony* (átütdölög felemelkedik helyéről): Ki akar kártyázni? Azt szivesen üdvözöljük. En a kártyaszaltonk ülök.

*Jarosinska tanacosnő*: Eh bien! Ki tart velünk? Talán ön, Blumenthalé asszony?

*Blumenthalé asszony*: Ön nem! Közönség szépen. En csak durakot jászom és ezt is csaksi férjem kedvért. Szegény egész nap annyira el van csigázva, hogy nagyon örül, ha vaesora után velem . . .

*Bieringerné asszony* (a salomba lépve): Caudatol, hogy ez az asszony, mi mindent nem tesz meg ferje kedvért.

*Jarosinska tanacosnő*: Nos a kártyakompiánt így rendezem el a Csalékségem, a tanárné, Bieringerné asszony, Falkenus kisasszony.

*Falkenus kisasszony*: Declaimra, szemem a plafon felé forgatva! Van vagyok arra, hogy csak jászadozzam; fiatal, hogy kivánságim ne lennének.

*Reisingerné asszony*: Menjen maga kis gonosz! (A hölgyek — Durini-Pfeiferné kivételével — felemelkedtek helyükéről.)

*Jarosinska tanacosnő* (nyugtalanul): Nos kedves művésznő és Ön?

*Durini-Pfeiferné asszony*: Az ön süteménye, tanacosnő, mondhatom: exquiszt! Szabad meg egy esztendő óta kérem? Az én jókarom, Alexandrowna hercegnő, egy szűletett orosz főhercegnő, nagyon is rászokott arra a zse-ivásra.

*Jarosinska tanacosnő* (a szobálányok intve): Nagyon szivesem, kedves művésznő.

*Durini-Pfeiferné asszony*: Cognacnak, ha szabad kérem.

*Jarosinska tanacosnő* (halkán a szobálányhoz): Mar, öntök vizet s teltelhetének. (Fennhangon): Kérem, szivesem kedves művésznő.

*Durini-Pfeiferné asszony*: Kérem hölgyeim, ne háborgassatok magukat. Egy kis üdinség meg itt maradjok. Falkenus kisasszony szives lesz velem társalogni. Hiszen ugyis fel akarta ön nekem olvasni a legujabb naturalisztikus költeményét.

*Falkenus kisasszony* (rötmöl kápirutva): Öh,



erős és ép ezért a világi elem kellő túlsúlyát biztosító autonómiáért. Ezekben siettem nézetemet röviden valózni. Közésem legnagyobb részét már bejárta: Bár már meg a visszalevélköt is túllérem, főképp a mostani rossz utak miatt. Fogadja szívesen údvözeletem nyilvánítását, melyvel közeli viszondításig maradtam igaz tisztelője Perczel Dezső.

**Fejérvári miniszter marad.**

**Budapest, január 24.** (A „Pécsi Újság” eredeti távirata.) Fejérvári Géza báró honvédelmi miniszter véglegesen megmarad honvédelmi miniszternek. Az utódiára vonatkozó hírek tehát koholmányok.

**A német császár ünneplése Budapesten.**

**Budapest, január 24.** (A „Pécsi Újság” eredeti távirata.) K e u s s herceg bécsi német nagykövete és R e t t o r herceg követéségi tanácsos Budapestre jönnek, hogy az itteni német koloniálai a német császár névnapját megünnepeljék.

**Szabadalvány mozgalom az egész országban.**

**Budapest, január 24.** (A „Pécsi Újság” eredeti távirata.) Az egész országban megindult a katolikusok zömének ellenakciója az ultramontanizmus ellen. Tiszánt városi képviselőkből álló nagyszámú katolikusok tartottak tegnap este Radocza elnökelte által értekezletet, melyben nagy lelkesedéssel egyhangulag elhatározták, hogy nagy szabású elmentést rendeznek a katolikus nagygöyölés viszonására.

A tervezésről a kaszinóban tartott banketten pedig **Andrássy Gyula** államtitkár nagygedűk felkötésztől, mondták, mely oriai hatást tett. Felkötésztől hangsúlyozta, hogy most **párt és vallásfelekezeti különbség nélkül együttműködni kell az emelkedő reakcióval szemben, ki kell mondani, hogy a politikusi és sornban nem katolikus, hanem magyar: fel kell legyerezni a tarsadalmat és a reakció ellen.** Budapeston kívül Aradon is értekezletet tartottak nagyszabású timentés céljából a polgári házasság mellett.

**Az olasz miniszterválság.**

**Frankfurt a M** január 24. (Eredeti távirati.) Crispi miniszternek a „Frankfurter Zeitung”-ban megcáfolja a részleges miniszterválságról szóló híreket.

**Polónyi-Szapáry.**

**Budapest, január 24.** (A „Pécsi Újság” eredeti távirata.) P o l ó n y i Géza naponként együtt konferál S z a p á r y Géza gróffal, a főrendiház ultramontan elemének vezetőivel, mi a politikai körökben, mint a függetlenségi reakció jele, éntek derűtséget kelt.

**A szerb válság megoldása.**

**Belgrád, január 24.** (A „Pécsi Újság” eredeti távirata.) Az új kabinet **S** i m i k az eddigi becsi nagykövet elnökelte alatt megalakult.

**A pápa egészséges.**

**Róma, január 24.** (A „Pécsi Újság” eredeti távirata.) A pápa egészségi állapota kedvező.

**A békephórah.**

**Berlin, január 24.** (Eredeti távirat.) V i l m o s császár Bismark herceghez sajtókezdi levelet intézett, és a levél kíséretében egy palack ó bort küldött, azon kívánsággal, hogy Bismark egészségi állapota minél hamarabb helyre álljon. Bismark legmelyebb halálának kifejezése mellett közölte meg, a császár figyelmét, egyszerűen arról értesítve, hogy közvetlenül a császár születésnapja után Berlinben nala meg fog jelenni. E végleges kibékülés általános közbeszed tárgyá képezi. Beavatott helyen úgy vélekednek, hogy Caprivi előzetesen értesítve volt a császár leveleléről.

**A pécsi bombák.**

**Páris, január 25.** (A „Pécsi Újság” eredeti távirata.) Szombaton a „Magazin printemps” előtt talált bomba épen olyan mint a Vaillant által a képviselőháza dobott bomba.

**UTMUTATÓ.**

**Mindennemű kül- és belföldi csemege áruk, dél gyümölcsök, pilseni sör a polgári nagygöyölésből, csavár, angolna, pisztráng, cons. rák, szárdina, halászlé naponta frissen N i o k A. K. csemege kereskedésében Pécssett, a nemzeti kaszinóban.**

Kiadótulajdonosok:

**Feller Mihály és Lenkel Lajos.**

Pécsi lyceum könyvnyomda (Feller Mihály) nyomása, 1894.

450/1894. 4736

**Pályázati hirdetés.**

Melynek fogva Pécs sz. kir. város Hatósága részéről ezenel közütdomásra hozatik, hogy nyugdíjazás folytán a város közönségével üresedésbe jött egy 400 frt évi fizetéssel javadalmazott

állatorvosi állás,

A miert is felhivatni azok, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy az 1883. évi I. t. czikk és az 1888. évi VII-k törvényczikk értelmében felszerelendő kérvényeiket **f. é. február hó 15-ig** kitűzött pályázati határidő alatt a polgármesteri hivatalnál adják be. Pécssett, 1894. január hó 16-án.

**Aidinger János,**

polgármester.

38/1894. 4737

**Árverési hirdetés.**

Alulról bíróségi végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. c. 192 §-a értelmében ezenel közzétre teszi, hogy a pécsi kir. járáshozzá 1893. évi 9303 számú végzése következtében, dr. Furd Győző ügyvéd által kövölték Weszelsky Ferenc javára Kron Mihály által 120 frt s jár. erejű foganatosított kövöltés végrehajtás utján felülfoglalt és 443 frt 38 kraj. becsült színházintézet, felszerelés és korszakai berendezésből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a pécsi kir. járáshozzá 21044/1893. számú végzése február 26 frt ókölvetés, ennek 1894. évi január hó 1. napjától járó 6 százalékos kamatai és eddig összesen 31 frt 53 krban bírtató, már megállapított kövöltés erejű Pécssett, Sándor-országban 24 s. leendő esküvőnapra 1894. évi február hó 1 napjának délutáni 1 órája határidő közzétre az alább a venni szándékozók oly megjegyzéssel bívatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1884. LX. t. c. c. 107. és 108. §-a értelmében közzéadására mellett a leg-többet érőknek becsarórahál is eladandó fognak. Kelt Pécssett, 1894. évi január 20. napján.

Egler Kálmán, kir. bír. végrehajtó.

**OTT MARTON 65 FIA**  
Pécssett, Bátorhy-u. 15. sz.

Elad fehér, vörös és siller borokat nagyban, továbbá teljesen palackozott borokat kicsinyben a következő árák mellett:

1890. évi siller . . . . .	19 kr.
1887. „ asztali . . . . .	24 „
1887. saj. term. szilvási 35 „	25 „
1886. bálcsi pecsenyebor 40 „	30 „
1890. évi vörös . . . . .	30 „

1 literjé.

Kölcsön hordóban 56 literen fölül.

**Müller J. L.**  
Illatszert- és pipere-szappan gyáros.

**BUDAPEST**  
Koronaherceg-utca 2.  
Rottenberg-utca 36

**Legjobb áruajándékul.**

**Müller J. L. -féle**  
legjobb és legújabb illat-szerek:

- Rouquet-Royal,
- Gloria,
- Amaryllis doré,
- Rouquet Elegant,
- Karil-pa, Ixia Lys-t,
- Mimos-a,
- Orgona-blang,
- Ki-Léu du Japon,
- Jasmin, Fleurs d'orange,
- Opoponax, Chypre,
- Réséde, Rócsa,
- Tul-tisz, Pétit-tisz,
- Witt-tisz, B. Hajnyer,
- Fleurs de Mai,
- Heliotrope blanc,
- Jacinthe, Jockey-Club,
- Marcballe, Millie fleurs,
- Waac,
- New Moon Hay (mint)

**MÜLLER J. L. -féle Szalicil-szajviz**  
szalicil-fogpor

használati előnyök minden fogfájdalmat, biztosan megszűnteti a fogak romlását és a károsított szájbűzt, folyton szűn tartja a szájat.

Egy üveg szája 40 kr., nagy üveg 80 kr., 1 frt 60 kr. és 3 frt.

Egy doboz fogor 60 kr., vs 1 frt 20 kr.

A Müller Szalicil-fogpor, árba 35 kr. Ugyan J. L. -féle Szalicil-fogpor, azon hatással, mint a fogor.

**Festülő-fésűk**  
békatekintés, elefantoson, bívaloson, szarv és kasszaból.

Hűtőek részben a művészetben közzétre legújabb dívtu

**divatos hajtűk**  
békatekintés, aranylemez és bronzból valódi aranyozással

**Nagy látványosság az elefantosonból, obenfaból, békatekintésből való kítűno**

**köröm-, fog-, haj-és**

**ruha-kefek**  
és izléses alakú

**KÉZI TÚKRÓK**  
nagy választékban.

Fényé Eau de Cologne.  
Ára 50 kr., 1 frt, 2 frt és felejtől, 4 üveg kizárólagban 2 frt 50 kr., nagy 5 frt 10 forint.

**Végkiarulás!**

Üzlethelyiségem változtatása folytán raktáromon levő rövid-, norinbergi, diszmű-áruccikkeimet, ugymint:

**hangszerek és varrógépeket**  
gyári áron alul végkiarúsítom.

**OBETKO GYULA**  
Pécssett, Király-utca, városház-épület.